36. felhívja az EU-t, tagállamait és az EBESZ jelenlegi és következő elnökségét, hogy folytassák az EBESZ jogi keretéről szóló párbeszédet, és újólag álljanak ki meg a nemzetközi jogi személyiségről, a jogképességről, valamint a kiváltságokról és mentességekről szóló egyezménytervezet gyors elfogadásának szükségessége mellett, amely megállapodás nem érinti az EBESZ kötelezettségvállalásainak meglévő típusait, de erősíti annak önazonosságát és profilját, ezáltal megoldva személyzete számos gyakorlati problémáját is, különösen azokban az esetekben, amikor válságok térségében foglalkoztatják őket;

37. úgy véli, hogy az elnököt fel kell kérni a csúcstalálkozón való részvételre, és kéri az Európai Tanácsot, hogy biztosítsa számára a meghívást;

38. úgy ítéli meg, hogy az EBESZ-szel fenntartott kapcsolatok erősítése érdekében meg kell fontolnia az EBESZ parlamenti közgyűlésében való részvételét, és meg kell vizsgálnia az EBESZ parlamenti közgyűlésébe delegált állandó küldöttség létrehozásának lehetőségét az EBESZ és az EBESZ parlamenti közgyűlése által végzett tevékenység szorosabb nyomon követése érdekében;

*

* *

39. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EBESZ tagállamainak és az EBESZ főtitkárának.

A demográfiai kihívás és a nemzedékek közötti szolidaritás

P7_TA(2010)0400

Az Európai Parlament 2010. november 11-i állásfoglalása a demográfiai kihívásról és a nemzedékek közötti szolidaritásról (2010/2027(INI))

(2012/C 74 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unió demográfiai helyzetéről a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett 2005. évi bizottsági jelentésről szóló, 1997. március 14-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel a Bizottság 1997. évi demográfiai jelentéséről szóló, 1998. március 12-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel az „Úton minden korosztály Európája felé – a jólét és a nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása" című bizottsági közleményről szóló, 2000. december 15-i állásfoglalására ([3]),

— tekintettel a Bizottság „A demográfiai változások kihívása, a nemzedékek közötti szolidaritás új formái" című zöld könyvére (COM(2005)0094),

— tekintettel a demográfiai kihívásokról és a generációk közötti szolidaritásról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel az „Európai szociális modell a jövő számára" című, 2006. szeptember 6-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel az EU-ban az esélyegyenlőség és a megkülönböztetésmentesség terén elért előrehaladásról (a 2000/43/EK és a 2000/78/EK irányelv átültetése) szóló, 2008. május 20-i állásfoglalására ([6]),

([1]) HL C 115., 1997.4.14., 238. o.
([2]) HL C 104., 1998.4.6., 222. o.
([3]) HL C 232., 2001.8.17., 381. o.
([4]) HL C 292. E, 2006.12.1., 131. o.
([5]) HL C 305. E, 2006.12.14., 141. o.
([6]) HL C 279. E, 2009.11.19., 23. o.

2010. november 11., csütörtök

— tekintettel Európa demográfiai jövőjéről szóló, 2008. február 21-i állásfoglalására ([1]),

— tekintettel az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a szegénység – a gyermekszegénységet is ideértve – elleni küzdelemről szóló, 2008. október 9-i állásfoglalására ([2]),

— tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvről szóló 2009. április 2-i álláspontjára ([3]),

— tekintettel az „Európa demográfiai jövője – Kovácsoljunk lehetőséget a kihívásból!" című bizottsági közleményre (COM(2006)0571),

— tekintettel „A nemzedékek közötti szolidaritás előmozdítása" című bizottsági közleményre (COM(2007)0244),

— tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A család és a demográfiai változások" című, 2007. március 14-i véleményére ([4]) és azon javaslatára, hogy az EU tagállamai írjanak alá egy, a családok támogatásáról szóló Európai Paktumot,

— tekintettel az „Európa demográfiai jövője: tények és adatok" című bizottsági munkadokumentumra (SEC(2007)0638)"

— tekintettel a Cedefop „Innovative learning measures for older workers" (Idősebb munkavállalók tanulását célzó innovatív intézkedések) ([5]), „Working and ageing. Emerging theories and empirical perspectives" (A munka és az öregedés. Új elméletek és empirikus perspektívák) ([6]), „Modernising vocational education and training. Fourth report on vocational education and training research in Europe: Synthesis report" (A szakoktatás és a szakképzés modernizálása. Negyedik jelentés a szakoktatás és szakképzés területén végzett európai kutatásokról: Összefoglaló jelentés) ([7]) és „Skills supply and demand in Europe. Medium-term forecast up to 2020" (Európai szakemberkínálat és -kereslet. Középtávú előrejelzés 2020-ig) ([6]) című kiadványaira,

— tekintettel a Bizottság demográfiáról, ezen belül az elöregedő társadalom szociális szükségleteinek kezeléséről szóló, 2008. évi jelentésére (SEC(2008)2911),

— tekintettel a Bizottság és a Gazdaságpolitikai Bizottság (a népesség elöregedésével foglalkozó munkacsoport) által készített, „2009-es jelentés az idősödésről: a 27 uniós tagállamra vonatkozó gazdasági és költségvetési előrejelzések (2008–2060)" című közös jelentésre,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 25. és 34. cikkére, melyek elismerik az idősek jogát a méltó és önálló élethez, a társadalmi és kulturális életben való részvételhez, valamint a szociális biztonsági ellátásokra és szociális szolgáltatásokra való jogosultságot idős kor esetén,

— tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikkére, amely kifejezetten tiltja az életkoron alapuló megkülönböztetést,

— tekintettel a Bizottság a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2008)0426) és a Parlament arra vonatkozó álláspontjára,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 2. cikkére és 3. cikkének (3) bekezdésére,

([1]) HL C 184. E, 2009.8.6., 75. o.
([2]) HL C 9. E, 2010.1.15., 11. o.
([3]) HL C 137. E, 2010.5.27., 68. o.
([4]) HL C 161., 2007.7.13., 66. o.
([5]) Cedefop, Panorama sorozat, 159. szám, Luxembourg, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2008.
([6]) Luxembourg, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2010.
([7]) Cedefop, Reference sorozat, Luxembourg, az Európai Unió Kiadóhivatala, 2009.

— tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre ([1]),

— tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

— tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint a Gazdasági és Monetáris Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A7–0268/2010),

A. azzal a meggyőződéssel, hogy az emberhez méltó társadalom alapja a nemzedékek közötti igazságosság,

B. mivel szükség van a nemzedékek közötti kapcsolatok nemi dimenziójának figyelembevételére,

C. mivel még sokat kell tenni azért, hogy véget lehessen vetni az igazságtalan és széles körben elterjedt, mind a munkaerőpiacon, mind a javakhoz, létesítményekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés területén megnyilvánuló megkülönböztetésnek, melynek pusztán életkoruknál fogva gyakran az idősek az áldozatai,

D. mivel szoros kapcsolat áll fenn az idősek kárára elkövetett, életkoron alapuló megkülönböztetés, a társadalmi kirekesztés és az idősek szegénysége között,

E. mivel sok idős ember szenved valamilyen fogyatékosságtól és ezért többszörösen ki van téve a hátrányos megkülönböztetésnek,

F. mivel a demográfiai változás, különösen a nők esetében, jelentős hatást gyakorolt a magánéletre és a szakmai életre, ugyanakkor az elégtelen szolgáltatások, a nem megfelelő jóléti juttatások, a munkaerőpiaci integráció lassú és nehéz volta, a bizonytalan vagy ideiglenes alkalmazásban eltöltött hosszú időszakok és a fiatal pároknak nyújtott támogatás hiánya mind hozzájárulnak ahhoz, hogy a fiatalok elhalasztják a családalapítást és a gyermekvállalást,

G. mivel a célok eléréséhez a gazdaságnak és a társadalomnak minden nemzedék élettapasztalatára, közreműködésére és találékonyságára szüksége van,

H. mivel a demográfiai változások a Bizottság becslése szerint alapvetően megváltoztathatják a népesség szerkezetét és az életkor szerinti megoszlást; mivel ily módon a 0 és 14 év közötti fiatalok száma az 1975-ös adatok szerinti 100 millióról 2050-ig 66 millióra csökken, a munkaképes életkorú lakosság száma 2010 körül várhatóan eléri a 331 milliós csúcsot, majd pedig folyamatosan csökken (2050-ig hozzávetőleg 268 millióra), míg a várható élettartam 2004 és 2050 között a férfiaknál 6 évvel, a nőknél pedig 5 évvel növekedik, és így a 80 évnél idősebbek száma a 2005. évi 4,1 %-ról 2050-ig 11,4 %-ra emelkedik,

I. mivel az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási arányra vonatkozó ambiciózus célkitűzései szerint a 20–64 éves kor közötti nők és férfiak körében a foglalkoztatottsági arányt 2020-ig 75 %-osra kell növelni, amellett, hogy egyidejűleg demográfiai kihívásokkal is szembe kell majd nézni,

J. mivel a demográfiai változás alakítható és fenntartható, amennyiben azt kellőképpen előkészítik és komolyan veszik; mivel a demográfiai változások kérdését hosszú távú stratégiai cél kitűzésével és az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés elleni intézkedésekkel kell kezelni,

([1]) HL L 303., 2000.12.2., 16. o.

2010. november 11., csütörtök

K. mivel a demográfiai változások idején a szülők szerepe különösen fontos, mivel rájuk munkaerőként és (társ)anyaként és apaként is szükség van, és mivel meg kell előzni annak kockázatát, hogy e kettős teher kizárólag a nők vállára nehezedjen,

L. mivel napjainkban kettős válsággal szembesülünk, amely a fiatalok nagyarányú munkanélküliségét jelenti, amelyet a nyugdíjrendszerek finanszírozásának kétségessé válása kísér, és mivel ezt a két jelenséget együttesen kell kezelni a szociális jogok növelésén és azon fáradozva, hogy a fiatalokat jobban bevonjuk a javak létrehozásába és a gazdaság fellendítésébe; mivel – amint arra a Régiók Bizottsága is felhívta a figyelmet (CdR 97/2009) – öregedő társadalmunkban a fiatalokra a társadalom szempontjából értékes és alapvető forrásként kell tekinteni, akik a szociális és gazdasági célkitűzések megvalósítása érdekében mozgósíthatók, és akiket mozgósítani is kell,

M. mivel a nemzedékek közötti igazságosság előmozdítását és az igazságtalan megkülönböztetés megszüntetését lehetővé tevő legfontosabb eszközök felett a tagállamok rendelkeznek (nyugdíjrendszerek, költségvetés, eladósodás és egészségügyi ellátás, valamint komplex rehabilitáció), az EU azonban fontos kezdeményezéseket indíthat a nyomon követés, a bevált gyakorlatok és a cselekvési programok cseréje terén, valamint az életkoron alapuló megkülönböztetés elleni küzdelmet szolgáló európai jogszabályok alkalmazásának ellenőrzése és e területen jelentős új jogalkotási javaslatok elfogadása révén, melyek tiltják az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetést a javakhoz, létesítményekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén,

N. mivel az Európai Unóban élő 60 év felettiek aránya példátlan mértékben fog nőni, a növekedés csúcsidőszaka a 2015 és 2035 közötti időszakra fog esni, amikor évente 2 millió fő gyarapítja majd a népesség e csoportját,

O. mivel az életkoron alapuló megkülönböztetés aláássa a nemzedékek közötti szolidaritást; mivel a Szerződés tiltja ezt a megkülönböztetést, ugyanakkor az továbbra is széles körben elterjedt, és komolyan korlátozza a legidősebb és legfiatalabb munkavállalók munkaerőpiachoz, társadalombiztosításhoz és egyes szolgáltatásokhoz való hozzáférését,

Alapelvek és célok

1. a nemzedékek közötti méltányosságot az előnyök és a terhek nemzedékek közötti egyenletes elosztásaként fogja fel, és a szolidaritást általában véve az európai együttműködés egyik alapvető értékének tekinti;

2. úgy ítéli meg, hogy a nemzedékek jól működő együttélése a szabadság, a jogok és a szolidaritás, a méltányosság, valamint a jövő nemzedéke önzetlen támogatásának alapértékein nyugszik, és azt át kell hatnia a kölcsönös tiszteletnek, a közös felelősségvállalásnak és a hajlandóságnak az embereket emberi lényként és uniós polgárként megillető alapvető jogok elfogadására és az egymás iránti gondoskodásra, valamint bele kell tartoznia az egyén saját jövője tervezésének, beleértve az egészségügyi megelőzésre építő magatartás iránti nagyobb fokú elkötelezettséget is;

3. úgy véli, a 2050-re jelzett népességcsökkenés elősegítheti a környezetre nehezedő nyomás enyhítését és esélyt adhat a fenntartható fejlődésre, amely a maga részéről előremutató politikai intézkedéseket igényel a területfejlesztési, a lakhatási, a közlekedési és egyéb infrastruktúrák ennek megfelelő átalakítása érdekében;

4. megállapítja, hogy az emberek örvendetes módon egyre tovább élnek, egyre hosszabb ideig élnek aktív életet és vesznek részt önállóan és elkötelezetten a társadalmi életben; úgy véli, hogy a várható élettartam növekedése pozitív előrelépés, amely nem vezethet a munkavállalói jogok csökkenéséhez; ugyanakkor megállapítja azt is, hogy a születések száma évtizedek óta alacsony a tagállamokban, ami – ha nem kerül sor időben intézkedésekre – a következő nemzedékek jelentős megterheléséhez és a terhek elosztása miatti konfliktushoz vezethet; rámutat, hogy ezek a kihívások fontos szerepet játszanak a terhek méltányosabb elosztásának és a befogadóbb és színvonalasabb szociális biztonsági rendszerek kialakításának kikényszerítésében;

5. úgy véli, hogy a nemzedékek közötti igazságosságot szolgáló politikának azt a célt kell kitűznie, hogy megteremtse az alapokat, a jogokat és az eszközöket ahhoz, hogy nyílt és őszinte párbeszéd jöhessen létre a nemzedékek között a mindenki számára előnyös helyzet kialakítása és így olyan intézkedések meghozatala érdekében, amelyek a nemzedékek közötti igazságos osztozáshoz vezetnek;

6. fontosnak tartja annak egyértelművé tételét, hogy a fogyatékkal vagy anélkül élő idősebb emberek, a nyugdíjkorhatár közelében lévő munkavállalók nem jelentenek a gazdaságra vagy a társadalomra nehezedő terhet, és nem akadályozzák a munkafolyamatok korszerűsítését, hanem tapasztalatuk, teljesítményük, tudásuk és munkahelyükhöz való fokozottabb ragaszkodásuk révén megbízhatóságot és hozzáadott értéket jelentenek; úgy ítéli meg, hogy küzdeni kell az előítéletek és a megkülönböztetés valamennyi formája és valamennyi csoporttal szembeni megnyilvánulása ellen, és olyan társadalom megteremtésén kell dolgozni, amelyben az idős emberekkel mint alapvető jogokkal bíró, egyenrangú emberi lényekkel bánnak; úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió időspolitikája a „mindenki társadalma" elvén alapul, és hogy az ezen európai politika keretében hozott valamennyi intézkedésnek minden módon támogatnia kell ezen elv megerősítését; meggyőződése, hogy valamennyi tagállamban biztosítani kell minden lehetőséget a különböző korú emberek számára, hogy életkoruktól függetlenül aktívan részt vegyenek a társadalom életében; rámutat, hogy a fiatalok jelentik a jövőt, következésképpen a döntéshozóknak szem előtt kell tartaniuk a társadalom modernizációját és mindenki bevonását;

7. kéri, hogy a demográfiai változások és a szolidaritás kérdésének megvitatása során szenteljenek különleges figyelmet a nemi szempontoknak, hiszen a nemek közötti kapcsolatok az egész életciklust meghatározzák, a születéstől kezdve az időskorig, befolyásolva a forrásokhoz és lehetőségekhez való hozzáférést és alakítva az életstratégiákat az élet minden szakaszában;

8. hangsúlyozza, hogy a demográfiai kihívásokkal szembenéző európai gazdaságoknak versenyképes vállalatokra van szükségük, és ehhez csökkenteni kell az adminisztratív és adóterheket, valamint át kell alakítania közszférát; úgy véli, hogy a versenyképes és innovatív magánszektor kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy minden generáció számára nyíljanak új munkalehetőségek;

9. mivel a civil társadalom, az egyházak és a karitatív szervezetek hagyományosan hosszú ideje és megszakítás nélkül szociális támogatást nyújtanak és intézkedésekkel segítik a szükséget szenvedő családokat és minden népességcsoportot, úgy véli, hogy részvételük az ilyen intézkedések tervezésében és végrehajtásában erősíteni fogja a társadalmi és a nemzedékek közötti szolidaritást középpontba állító politikákat, megmutatva így a szubszidiaritás elvének gyakorlatban történő megvalósítását;

10. megjegyzi, hogy a demográfiai változások miatt nagy számú potenciális önkéntesre lehet számítani az idősek közül, akik jelentős kihasználatlan erőforrást jelentenek közösségeinkben; felhívja a Bizottságot az idősebb önkéntesek lehetőségeinek előmozdítására, valamint egy „Cselekvő idősek program" kidolgozására az önkéntességre hajlandó, megfelelő tapasztalattal rendelkező idősek egyre növekvő számára való tekintettel, amely a „Cselekvő ifjúság programmal" párhuzamosan működne és kiegészítené azt, továbbá arra, hogy mozdítsa elő a generációk közötti önkéntes és mentori tevékenységekre irányuló egyedi programokat;

Átláthatósági kezdeményezés

11. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy az Eurostat fenntartható fejlődésre vonatkozó mutatóinak információs eszközeként és továbbfejlesztéseként valamennyi tagállamban és uniós szinten vezessen be generációs mérlegeket annak érdekében, hogy minden generáció fizetési forgalmait, juttatásait és terheit megbízhatóan le lehessen képezni és előre lehessen jelezni;

12. támogatja egy olyan hatásvizsgálat (generációs vizsgálat) kötelező jelleggel történő elvégzését, amely láthatóvá teszi az uniós és a nemzeti jogszabályok nemzedékek közötti igazságosságra gyakorolt hatását, és lehetővé teszi a hosszú távú költség–haszon elemzést;

13. felhívja a Bizottságot, hogy külön- külön ismertesse a jelenlegi tendenciákat az eltartottak aránya, valamint a drámaian csökkenő termékenység tekintetében és arra vonatkozóan, hogy a tagállamok polgárai nehezen jutnak hozzá a költséges mesterséges megtermékenyítéshez (beleértve az ezzel kapcsolatos munkaerő-piaci szabályozásokat is), illetve mindezen folyamatok pénzügyi következményeit is, hogy a jelenlegi nemzedékek segítséget kapjanak életstratégiáik tervezésében;

14. kéri a Nemek Közötti Egyenlőség Európai Intézetét, hogy nemek és korcsoportok szerinti mutatók alapján kövesse nyomon és elemezze a generációk közötti kapcsolatokat;

Oktatási és foglalkoztatási politika

15. meggyőződése, hogy valamennyi korcsoport képzéshez és munkához való nyílt és egyenlő hozzáférésének kell képeznie a nemzedékek közötti igazságosságot szolgáló politika lényegét, valamint a jólét, a függetlenség és a fenntarthatóság alapját;

2010. november 11., csütörtök

16. úgy véli, hogy tekintettel az európai társadalom elöregedésére, aktív erőfeszítéseket kell tenni az emberek munkaerő-piaci integrációja és munkaerőpiacon való megtartása érdekében, legyen szó bármely korosztályról, akár az idősebbekről is; úgy véli továbbá, hogy egyensúlyt kell teremteni az embereknek nyújtott megfelelő szintű biztonság, valamint a munkavégzésre és pénzkeresésre történő ösztönzés fenntartása között; véleménye szerint a magasabb szintű képességek elérése érdekében valamennyi társadalmi réteg számára a lehető legjobb minőségű oktatást kell kínálni, majd az eddigieknél jobb lehetőségeket az egész életen át tartó tanulásra;

17. úgy véli, hogy az idősebb munkavállalók helyzetét figyelembe vevő foglalkoztatási politikának reagálnia kell a vállalatoknál tapasztalható új típusú munkaszervezésre, meg kell könnyítenie a fokozatos nyugdíjazáshoz vezető, rugalmas formákat, csökkentenie kell a feszültséget, javítania a munkakörülményeket és támogatnia kell a megkülönböztetésmentes gyakorlatokat a munkaerő-felvétel és a szakképzés terén;

18. rámutat, hogy a demográfiai változások miatt az Európai Unió az emberi erőforrások kezelésének kihívásával szembesül, ami a teljes foglalkoztatást célul kitűző, kezdeményező politikát feltételez;

19. elismeri, hogy a munka több, mint kereső tevékenység, és hogy az idősebbek és a fiatalok a családon belül és a társadalomban végzett munkájuk révén nagymértékben hozzájárulnak társadalmunk emberibbé tételéhez, a szolgáltatások és munkahelyek stabilitásához, és felszólítja a kormányokat, hogy könnyítsék meg és ismerjék el a társadalmi munkát, a helyi közösségek építését, a közösségen és a családon belüli gondozást, és haladéktalanul tisztázzák e tekintetben a jogi felelősséggel kapcsolatos kérdéseket;

20. felkéri a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a bármely életkorú családtagok (elsősorban nők) által a nemzedékek közötti szolidaritás terén kifejtett, láthatatlan és nem hivatalos, a gondozásra szoruló idős vagy fiatal családtagok ellátására irányuló munkavégzés jogi, társadalmi és gazdasági szinten történő elismerésére (különösen a társadalombiztosítás, a szakmai státusz, a keresetek és a nők és férfiak számára biztosított egyenlő esélyek tekintetében), amint azt a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság 2008. december 8-án elfogadott jelentése is körvonalazta;

21. meggyőződése, hogy az életkoron alapuló igazságtalan munkahelyi megkülönböztetés széles körben elterjedt, és hogy mielőbb még többet kell tenni ennek legyőzése érdekében, különösen az európai munkahelyi esélyegyenlőségről szóló 2000/78/EK irányelv valamennyi tagállam általi hatékony végrehajtása, és további olyan nem jogalkotási intézkedések révén, melyek biztosítják, hogy az idősebb munkavállalók ismerjék jogaikat és szükség esetén hozzájussanak a kellő támogatáshoz és jogi tanácshoz;

22. elismeri, hogy a munkaerőpiacon az idősebb nőket gyakran éri közvetlen vagy közvetett hátrányos megkülönböztetés és többszörös diszkrimináció, és e helyzettel megfelelően foglalkozni kell;

23. megjegyzi, hogy a munkához jutás érdekében az idősebbeknek gyakran először is képesnek kell lenniük eljutni a munkahelyre, ezért fontosnak véli, hogy a javasolt, megkülönböztetés elleni irányelvet, amely tiltja az életkor alapján történő megkülönböztetést a javakhoz, létesítményekhez és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében, mielőbb fogadják el és hajtsák végre;

24. úgy véli, nem helyes, ha az idős munkavállalókat akaratuk ellenére munkájuk feladására kényszerítik egy önkényesen megállapított, kötelező nyugdíjkorhatár miatt; ennélfogva felszólítja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg ismét a kötelező nyugdíjazási korhatár megszüntetésének kivitelezhetőségét, amely korhatár megakadályozza, hogy a továbbra is dolgozni kívánók tovább dolgozzanak, fenntartva ugyanakkor a nyugdíjazhatósági kort, hogy a nyugdíjba vonulni kívánók nyugdíjba vonulhassanak és megkapják nyugdíjukat és a járulékos juttatásokat;

25. úgy véli, hogy a munkaerő fiatalítása érdekében hozott intézkedések nem fokozzák az innovációt, mint azt gyakran állítják, ilyenkor valójában egyszerű költségcsökkentésről van szó, mivel a tapasztalt és ennélfogva jól fizetett munkavállalókat bocsátják el, ami a tapasztalat, az ismeretek és hozzáértés pazarlása, különösen azért, mert az idősebb emberek képzése jobban megtérül, mivel ugyanazon a munkahelyen hosszabb ideig kitartanak;

26. véleménye szerint a nyugdíjkorhatárra vonatkozó valamennyi intézkedésnek az érintett személyek igényein kell alapulnia; úgy véli továbbá, hogy rugalmasabb nyugdíjazási intézkedéseket kell életbe léptetni, amelyek tiszteletben tartják az idősödő munkaerő szabta feltételek mellett az egyének szükségleteit és megfelelnek a munkaerő-piaci keresletnek; felkéri a tagállamokat, hogy ezen igények kielégítése érdekében prioritásként kezeljék a szociális biztonsági rendszerek fejlesztését és javítását;

27. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállamban a foglalkoztatási életutak egyre szabálytalanabbak és bizonytalanabbak a tisztességes munkabért és társadalombiztosítási jogokat sem biztosító ideiglenes munkalehetőségek és határozott időtartamú munkaszerződések növekvő száma miatt, továbbá a be nem jelentett munkavégzés, a bizonytalan és marginális foglalkoztatás és a munkanélküliség következtében; elismeri, hogy a munkával, tanulással, gondozási vagy önkéntes tevékenység folytatásával töltött időszakok további értékes kiegészítő tapasztalatot jelentenek minden korosztály számára; megállapítja, hogy a bizonytalan foglalkoztatás növekedése kihat a mai nemzedék anyagi biztonságára, és így a jövő generációkra még nagyobb terhet ró; mindamellett megjegyzi, hogy számos foglalkoztatási vagy független munkavállalási forma, a rugalmas munkavégzés, a részmunkaidős foglalkoztatás, valamint az ideiglenes munkavállalás különböző típusai létfontosságúak ahhoz, hogy sok időskorú személy bevételhez jusson vagy növelje keresetét, például arra az esetre, ha hozzátartozóiról vagy barátairól kell gondoskodnia;

28. meggyőződése, hogy a rugalmas biztonság (flexicurity) hozzájárulhat ahhoz, hogy a munkaerőpiacok nyitottabbá, reakcióképesebbé és befogadóbbá váljanak, és ezáltal megkönnyítheti az aktív életszakasz különböző stádiumai közötti átmeneteket, különösen ha a rugalmas biztonság a nemzedékek közötti szolidaritáson és közös felelősségen alapszik, és figyelembe veszi minden korosztály és a különböző jövedelmű rétegek igényeit és szükségleteit; rámutat, hogy gondot kell fordítani jól szabályozott mechanizmusok biztosítására, amelyek megfelelő képzéseket nyújtanak és nyomon követik a munkavállalók jogait és a családi élet tiszteletben tartását; megjegyzi, hogy a rugalmas biztonság magában foglalja az egész életen át tartó tanulásra vonatkozó átfogó stratégiákat és a korszerű, megfelelő és fenntartható szociális biztonsági rendszereket is;

29. hangsúlyozza, hogy a szakmai pályafutás és a képzés biztonságát teljes mértékben garantálni kell; mindenkinek meg kell adni a lehetőséget, hogy aktív életszakasza során folyamatosan dolgozhasson, s így teljes összegű nyugdíjra legyen jogosult;

30. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulásnak kell minden oktatási program középpontjában állnia, és ez minden nemzedék, valamint a hatóságok és a vállalatok számára is felelősséget jelent; ennélfogva felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a szakképzési rendszereket, különösen akkor, ha gyakorlati képzéssel, adott esetben szakmai gyakorlattal is kiegészülnek;

31. sürgeti az EU-t, hogy folytasson eredményes politikát annak biztosítása érdekében, hogy az idősebb munkavállalóknak is lehetőségük legyen a munkaerőpiacon maradni, és életkoruk miatt ne érje őket hátrányos megkülönböztetés;

32. kéri, hogy segítsék elő a vállalatoknál az idősödés kezelését szolgáló kultúra kialakulását a fiatal munkavállalók munkába lépése és az idősebb munkavállalók visszavonulása esetében egyaránt, és a fennálló körülményeknek megfelelően dolgozzák ki ennek részleteit, különösen a fokozatos nyugdíjba vonulás lehetőségének biztosításával, figyelembe véve mindemellett a betöltött munkakör megterhelő jellegét, valamint a munka-, az egészségügyi és a biztonsági körülményeket;

33. meggyőződése, hogy az alapképzés és az egész életen át tartó tanulás keretrében megvalósuló optimális humánerőforrás-gazdálkodás a gazdasági szereplők, különösen a szakmai ágazatok felelőssége, akiknek előre kell tervezniük a munkahelyekre és képzésekre vonatkozó szükségleteiket illetően;

34. hangsúlyozza, hogy az egész életen át tartó tanulást diplomákkal és bizonyítványokkal is hitelesíteni kell annak érdekében, hogy a munkavállalóknak minél nagyobb előnyük származzon belőle; felhívja a figyelmet arra, hogy a megszerzett tudás elismerésének gyakorlatát általánossá kell tenni;

35. javasolja, hogy rendszeresen kövessék figyelemmel és statisztikai adatokkal dolgozzák fel az idősebb munkavállalók részvételét az egész életen át tartó tanulást biztosító intézményekben;

36. javasolja, hogy nyújtsanak további ösztönzőket az idősebb munkavállalók és munkanélküliek részére annak érdekében, hogy részt vehessenek egész életen át tartó tanulási programokban helyzetük stabilizálása, illetve a munkaerőpiacra való sikeres visszatérésük garantálása céljából;

37. felszólít a nők minden korosztályának fokozottabb bevonására az egész életen át tartó tanulási programokba;

38. megjegyzi, hogy a demográfiai változások következtében a becslések szerint 2030-ra az aktívak és inaktívak aránya 2:1 lesz; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a férfiak és nők számára a szakmai és gondozási kötelezettségek közötti egyensúly megteremtését lehetővé tevő politikai kezdeményezések kidolgozásával támogassa a családi gondozást végzők jövőbeli szerepét;

2010. november 11., csütörtök

39. hangsúlyozza, hogy a demográfiai változás nem szolgálhat ürügyül a szociális jogok és juttatások általában történő csökkentésére, hanem – épp ellenkezőleg – kihívást jelent korunk társadalma számára, és ezen jogoknak és juttatásoknak egyúttal egyensúlyban is kell lenniük az aktív és az inaktív nemzedékek tekintetében; szorgalmazza, hogy a tagállamok egyszerűsítsék a szociális jogszabályokat annak érdekében, hogy azok rugalmasabbak, hozzáférhetőbbek és érthetőbbek legyenek a munkaadók és a munkavállalók számára egyaránt;

40. úgy véli, hogy az Európai Unió meglévő eszközein és programjain keresztül a Bizottságnak támogatnia kellene az aktív, egészségben töltött és méltóságteljes öregedést elősegítő új kezdeményezések megvalósítását;

Az Európai Ifjúsági Garancia kezdeményezés

41. hangsúlyozza, hogy a fiatalok munkanélkülisége a legsürgetőbb problémák közé tartozik, mivel kilátástalansághoz, társadalmi kirekesztéshez, a szociális kiadások növekedéséhez, valamint az értékes emberi erőforrások pazarlásához vezet, mindezek pedig a születési arányszám csökkenésének elsődleges társadalmi okai és a nemzedékek közötti egyenlőtlenségek spirális hatását fokozzák; kiemeli, hogy az egyik oktatási intézményből a másikba történő átlépést, illetve a diploma megszerzése és az első állás elnyerése közötti időtartamot csökkenteni kell; megállapítja, hogy igen fontos biztosítani a fiatalok társadalmi befogadását, megadni számukra a megfelelő hivatás megszerzésének lehetőségét, valamint a fiatalok körében ösztönözni a vállalkozást;

42. hangsúlyozza, hogy a fiatalok számára hosszú távú perspektívákat kell teremteni, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak intézkedéseket a fiatalok mobilitásának előmozdítására tanulmányaik során, valamint a minőségi szakmai gyakorlaton való részvételük elősegítésére, továbbá hogy teremtsenek több munkalehetőséget a fiatalok számára és biztosítsák a társadalomban való teljes részvételüket, hogy fektessenek be a fiatalokba és ösztönözzék a számukra rendelkezésre álló lehetőségeket annak érdekében, hogy a következő nemzedék maradéktalanul élhessen jogaival és megőrizhesse méltóságát;

43. nyomatékosítja, hogy a fiatalok munkanélkülisége, és főleg a régiók között fennálló egyenlőtlenségek akadályozzák a területi kohézió megvalósítását;

44. hangsúlyozza, hogy a demográfiai változás a szakképzett munkaerő hiányát fogja maga után vonni, amelyet valamelyest pótolhat a szakképzett női munkaerő; e tekintetben elengedhetetlen, hogy az állam és a munkaadók is változtassanak hozzáállásukon, és olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek az általános és a foglalkoztatási feltételeket a nők igényeihez igazítják;

45. kiemeli, hogy fokozott figyelmet kell fordítani a fiatalok szakmai pályafutásának kezdeteire és teljes mértékben támogatni kell a munkaerőpiacra történő sikeres belépésüket, hiszen egy kevésbé szerencsés karrierkezdet a fiatalok egész életére és munkaerő-piaci részvételükre is hatással lehet;

46. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy tegyen rendkívüli erőfeszítéseket, és dolgozzon ki konkrét intézkedéseket, és ennek részét képezze az Európai Ifjúsági Garancia, amelynek keretében a fiatalok számára legfeljebb négyhónapos munkanélküliséget követően munkahelyet, szakmai gyakorlati helyet, kiegészítő képzési vagy munkával kombinált képzési lehetőséget ajánlanak fel, feltéve, hogy az érintettek önálló erőfeszítéseik révén maguk is elősegítik a munka világába történő beilleszkedésük folyamatát;

47. a munkanélkülieknek meg kell adni azokat a tanácsokat, útmutatásokat és segítséget, amelyre szükségük van a munkaerőpiacra történő visszatérésükhöz (vagy az első állásuk elnyeréséhez), a jelenlegi és jövőbeli egyetemistáknak pedig azért kell mindezeket nyújtani, hogy a lehetséges álláslehetőségek teljes ismeretében választhassanak karrierutat;

Az „50+ foglalkoztatási csomag” kezdeményezés

48. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy gondoskodjanak arról, hogy az EU 2020 stratégia továbbfejlesztése keretében megvalósuljanak a következő célkitűzések:

i. a teljes foglalkoztatottság biztosítása az 50 év feletti, de a nyugdíjkorhatárt még el nem érő munkavállalók körében és legalább 55 %-os foglalkoztatás megvalósítása;

ii. azon ösztönzők, köztük a korai nyugdíjba vonulást segítő ösztönzők megszüntetése, amelyek kártékonyak a szociális biztonsági rendszerekre nézve, egyenlőtlen teherviselést eredményeznek és éppen ezért nem életképesek,

iii. az életkor alapján történő hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem,

iv. az idősebb munkavállalók képzéshez és az egész életen át tartó tanuláshoz való hozzáférése tekintetében tagállamonként egyedi célkitűzések meghatározása korcsoportok és nemek szerinti lebontásban, így növelve a továbbképzésben részt vevők arányát valamennyi nemzedék körében; valamint az idősebb munkavállalók képzéshez való hozzáférésének megkönnyítése azáltal, hogy a munkaadók ösztönzőket vagy bónuszokat vezetnek be azon idősebb munkavállalók részére, akik úgy döntenek, hogy 50 éves kor felett folytatják tanulmányaikat;

v. az életkoron alapuló munkahelyi hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem, valamint a 60 évesnél idősebb munkavállalók számára képzések és ösztönzők kidolgozása, hogy továbbra is a munkaerőpiacon maradjanak, hogy a következő nemzedékek számára átadhassák ismereteiket és tapasztalataikat, a tagállamoknak mindehhez megfelelő jogszabályokat kell elfogadniuk, amelyek célja az, hogy elősegítsék, hogy a vállalatok alkalmazzák az ilyen munkavállalókat;

vi. a rokkanttá nyilvánítás helyett a biológiai és fizikai környezetet egyaránt figyelembe vevő, új szemléletű, komplex rehabilitáción alapuló (re)integráció támogatása a fogyatékossá váló idősek esetében;

Az „AGE-Management" kezdeményezés

49. úgy ítéli meg, hogy az időskorúak foglalkoztathatósága számos területen kezdeményezéseket tesz szükségessé, úgymint az egészségügyben, a jövedelmi szint és a pénzbeli és természetbeni hozzájárulások területén összevetve a nyugdíjjal és a nyugdíjazással kapcsolatos egyéb juttatásokkal, a továbbképzés, a munkaidő-szervezés, a munkavállalói önállóság és az egyéni választás, a családi élet és a hivatás jobb egyensúlya, a munkahelyi elégedettség és a vezetői hozzáállás területén, valamint összhangban a 2000/78/EK irányelv rendelkezéseivel a megfelelő elhelyezés biztosítására és az akadálymentesítés területén, és ezeket a kezdeményezéseket a szociális partnerek közreműködésével kell kidolgozni, amennyiben lehetséges, valamennyi munkavállaló számára, a Bizottságnak és a tagállamoknak pedig ösztönözniük kell;

50. a tagállamoknak életkor-kezelési stratégiák kidolgozására kell ösztönözniük a vállalatokat, melyek az idősebb munkavállalók tapasztalatainak és sajátos készségeinek kiaknázása révén növelik versenyképességüket;

51. javasolja a szociális partnerek, a munkaadók és a tagállamok számára, hogy az 50 év feletti munkavállalók részére a munkavégzéssel töltött életszakaszuk végéig biztosítsanak szakmai előmeneteli lehetőséget;

A „Generációs tandem" kezdeményezés

52. olyan konkrét kezdeményezéseket sürget, amelyek célja annak elősegítése, hogy egy-egy munkafolyamatot az életkor szempontjából vegyes csoportok végezzenek, és azt javasolja, hogy az ilyen kezdeményezéseket megvalósító vállalatok kapjanak támogatást és a kiváló projekteket ismerjék el, bemutatva, hogy a generációk változatos megoszlása fokozza a versenyképességet és a harmonikus növekedést;

53. javasolja, hogy vezessenek be konkrét intézkedéseket egy új, a humánerőforrás-gazdálkodást érintő vállalati kultúra kialakítására az idősebb munkavállalók foglalkoztatása felé való elmozdulás, valamint az ezen megközelítés és a vállalatok társadalmi felelősségvállalása közötti kapcsolat megteremtése érdekében;

54. meggyőződése, hogy a tagállamok növelhetnék az állami munkahely-közvetítő szolgálatok hatékonyságát az idősebb munkanélküliek tekintetében, beleértve a szociális munkahelyek és a közhasznú munkavégzés lehetőségeit is;

A „Méltányos nyugdíj biztosítása" kezdeményezés

55. meggyőződése, hogy a nyugdíj olyan jogosultság, amelyhez minden munkavállalónak joga van, miután betöltötte az adott tagállam által a szociális partnerekkel egyeztetve és a nemzeti hagyományokat tiszteletben tartva meghatározott nyugdíjkorhatárt; úgy véli, hogy ha a munkavállaló úgy dönt, hogy az országban érvényes nyugdíjkorhatár betöltését követően nyugdíjba vonul, az nem befolyásolhatja a nyugdíjjal kapcsolatos vagy más szociális jogosultságait;

2010. november 11., csütörtök

56. felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy legkésőb 2012-ig elfogulatlan vizsgálatnak vessék alá és szüntessék meg az egyes foglalkozások és hivatások gyakorlásánál, illetve a hitelek odaítélésénél és a biztosítások megkötésénél meghatározott korhatárokat; felhívja a Tanácsot és a tagállamokat, hogy vizsgálják meg az időskorúak hitelhez jutásának nehézségeit;

Az „Aktív időskor" kezdeményezés

57. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az egészséges öregedés területén folytatott tevékenységeket, és 2011-ben terjesszen elő cselekvési tervet:

— az idősebb emberek méltóságának, egészségének, életminőségének és önállóságának fokozására,

— amely jövedelemtől függetlenül egyenlő hozzáférést biztosít az egészségügyi ellátáshoz,

— bemutatva különösen az aktív munkavégzést hirtelen befejező emberek egészségügyi veszélyezettségét, és

— hangsúlyozva az egészségügyi problémák megelőzését, ami azt feltételezi, hogy a tagállamok ösztönzik az egészséges életvitel folytatását, és meghozzák a kívánt intézkedéseket a dohányzás, a túlzott alkoholfogyasztás, a túlsúly és az egyéb lényeges egészségügyi kockázatok visszaszorítására;

58. üdvözli, hogy számos civil társadalmi szervezet április 29-ét a nemzedékek közötti szolidaritás napjává nyilvánította; kéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy javaslatot annak érdekében, hogy 2012 az aktív időskor és a nemzedékek közötti szolidaritás európai éve lehessen, amely rávilágít az idősek társadalmi szerepére, továbbá lehetőségeket teremt a fiatalabbak és az idősebbek közös munkája számára;

59. úgy véli, hogy a tagállamoknak az aktív időskor kérdését a következő évek prioritásává kell tenniük; hangsúlyozza, hogy ez magában foglalja különösen az idősekben rejlő potenciál mobilizálásához szükséges megfelelő keretfeltételek megteremtését, valamint a tevékenységek innovatív megközelítéseinek kidolgozását és a támogató szolgálatok személyzetének megfelelő képzését;

60. úgy ítéli meg, hogy az aktív idősödést a nők és a férfiak fenntartható, a munkával töltött életszakaszuk egészén átívelő foglalkoztathatóságának tágabb perspektívájából kellene szemlélni, és az idősebb munkavállalók arra való ösztönzése, hogy ne adják fel foglalkoztatott státuszukat, szükségessé teszi mindenekelőtt a munkakörülmények javítását annak érdekében, hogy garantálható legyen egészségük megőrzése és a biztonságuk, illetve szükségessé teszi a munkakörülményeknek az idősebb munkavállalók egészségi állapotához és szükségleteihez való igazítását, az életkor és a nemek alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelmet, az idősebb munkavállalók készségeinek – az egész életen át tartó tanuláshoz és képzéshez való megfelelő hozzáférés révén történő – fejlesztését, valamint az adó- és a járulékrendszerek felülvizsgálatát annak biztosítására, hogy hatékony ösztönzők álljanak rendelkezésre a munkával töltött életszakasz meghosszabbítására;

61. úgy véli, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak ki kell használnia a nyitott koordinációs módszer, a foglalkoztatási stratégia és egyéb közösségi eszközök és programok kínálta valamennyi lehetőséget – beleértve a strukturális alapok, különösen az Európai Szociális Alap keretében nyújtott pénzügyi támogatást – az aktív idősödés előmozdítására;

62. úgy véli, hogy a tagállamoknak és a Bizottságnak a meglevő tanácsadó és politikai bizottságokra, így a Szociális Védelmi Bizottságra, a Foglalkoztatási Bizottságra, a Gazdaságpolitikai Bizottságra, valamint a demográfiai kérdésekkel foglalkozó szakértői csoportra kell támaszkodnia, hogy az aktív idősödés kérdése az EU és a tagállamok politikai napirendjén továbbra is kiemelt helyen szerepeljen;

63. kéri a Tanácsot és a tagállamokat, hogy hozzanak gyors intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy mindenki tisztességes, a szegénységi küszöbnél semmilyen esetben nem alacsonyabb szintű nyugdíjban részesüljön;

64. felhívja a Bizottságot egy, az idős munkavállalók aktív munkaerő-piaci részvételének hatékonyságát és előnyeit a szociális biztonsági rendszerek életképessége, a termelékenység, a növekedés és a társadalmi kirekesztés szempontjából vizsgáló tanulmány elkészítésére;

A munka és a családi élet összeegyeztetésére irányuló politikák

65. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy az elöregedő társadalomban szükségessé váló gondozási feladatok következtében a nőkre ne nehezedjenek túlságosan nagy terhek, minden tagállamban férfiak és nők számára egyaránt lehetőséget kell teremteni a munka és a családi terhek összeegyeztetésére, és ügyelni kell e terhek férfiak és nők közti eloszlásának egyensúlyára; hangsúlyozza, hogy ez többek közt a hozzáférhető és minőségi egészségügyi ellátás megléte, a gyermekfelügyeleti és nevelési szolgáltatások javítása, a szülői szabadság és a férfiak részmunkaidőben való foglalkoztatásának előmozdítása révén valósítható meg;

66. hangsúlyozza, hogy az idősek gyakran fontos szerepet játszanak a családban, mivel foglalkoznak a gyerekekkel, akiket a szülők az iskolai szünidőben és az iskolai tanórák után rájuk bíznak, ami önmagában és gazdaságilag is jelentős értéket képvisel.

67. elismeri, hogy intézkedésekre van szükség a szülési szabadság mellett a dolgozó apáknak járó apasági szabadság és szülői szabadság jelenlegi szabályozásának javítása érdekében;

68. megállapítja, hogy az EU egészében ösztönzőket kell létrehozni a születések számának növelése érdekében, mivel enélkül az európai társadalom elöregedésének problémája nem lesz megoldható;

69. ösztönzi a tagállamokat, hogy tegyenek tartós és hosszú távú kötelezettségvállalásokat a családok irányában, ideértve például a szülőknek szánt kiegészítő juttatásokat, különösen az egyedülálló anyákat támogató kiegészítő intézkedéseket, valamint a bölcsődék és az önkéntes, együttműködésen alapuló nonprofit szervezetek számára nyújtott adó- és szociális kedvezményeket; hasonlóképpen ösztönzi a bevált gyakorlatok cseréjét is az európai „Szövetség a családokért”, illetve más érintett platformok és szervezetek keretében; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre a munkavállalók számára teljes vagy részidős szabadságot biztosító ösztönző rendszereket, hogy a szülők foglalkozhassanak gyermekeikkel, ugyanakkor legyenek jogosultak visszatérni munkahelyükre;

70. felszólítja a tagállamokat, hogy csökkentsék az idősek és a fogyatékkal élők gondozásával foglalkozók terheit, valamint a gondozók foglalkoztatásának lehetővé tételére hozzanak létre integrált gondozási rendszereket;

71. támogatja a szociális biztonság magas szintjének megőrzése mellett a részmunkaidőben végzett munkához való jogosultságot, a rugalmas munkahelyeket, a munkavállalók szükségleteihez igazodó munkaidőt, valamint a magas fokú szociális biztonság fenntartása melletti, az anyaságra, a terhességre, a szülői szabadságra, a családi támogatásokra és a munkahelymegosztásra (job sharing) és az otthoni munkavégzésre irányuló megfelelő rendszereket, amelyek hozzájárulnak a családi feladatok és a munka összeegyeztethetőségéhez;

72. alapvető fontosságúnak tartja – különösen a nemi dimenzió összefüggésében – a nemzedékek közötti szolidaritás ösztönzését célzott adópolitikákkal, az aktív időskort támogató intézkedésekkel, a lakáspolitikával, valamint a gyermekeknek, időseknek, fogyatékkal élőknek és gondozásra szorulóknak nyújtott szolgáltatások integrált hálózatának létrehozásával a munka és a magánélet egyensúlyának kedvező irányba történő befolyásolása céljából;

73. kiemeli, hogy a munka és a családi élet összeegyeztetése csak akkor lehetséges, ha a nem fizetett gondozási feladatok egyenlőbben oszlanak meg a nők és a férfiak között, és ha elérhető és megfizethető minőségi gondozási szolgáltatásokat biztosítanak a családoknak; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsanak hozzáférhető, megfizethető, rugalmas és jó minőségű szolgáltatásokat, különösen pedig hozzáférést a gyermekgondozási létesítményekhez, célul tűzve ki a megfelelő feltételek megteremtését ahhoz, hogy a 3 év alatti gyermekek 50 %-a és a 3–6 év közötti gyermekek 100 %-a számára férőhelyeket biztosítsanak, az egyéb eltartottak számára biztosított gondozás hozzáférhetőbbé váljon, továbbá megfelelő szabadságolási lehetőségek álljanak rendelkezésre az anyák és az apák részére egyaránt;

74. hangsúlyozza, hogy számos idős embernek csak alig van vagy egyáltalán nincs olyan rokona, akire számíthat, és kéri a tagállamokat, hogy tegyenek többet az olyan stratégiákra vonatkozó helyes gyakorlatok cseréje érdekében, amelyek lehetővé teszik, hogy az idősek a lehető legtovább önállóak maradjanak, valamint biztosítsák, hogy amennyiben a segítő szolgálatok igénybevétele nélkülözhetetlenné válna, azok rendelkezésre álljanak és megfeleljenek az egyéni igényeknek;

75. felhívja a figyelmet arra, hogy amennyiben a munkaerőpiacon nem biztosítják a munka, a családi élet és a magánélet összeegyeztethetőségének feltételeit, és nem ösztönzik a családok számára nyújtott komplex szolgáltatások fejlesztését, a termékenység csökkenni fog, ami tovább fokozza az európai társadalom elöregedését;

76. kéri a vállalatokat és a kormányokat, hogy fejlesszék ki az idős rokonaikkal foglalkozó családtagok támogatásának rendszerét és a számukra nyújtott minőségi tanácsadást, és tegyék lehetővé e családtagok tevékenységének figyelembevételét nyugdíjjogosultságuk kiszámításánál, valamint hogy megfelelő pénzügyi kompenzációban részesülhessenek; úgy véli, hogy a család tagjai által biztosított ápolást nem szabad helytelenül takarékossági intézkedésnek tekinteni;

Gazdasági és növekedési politika

77. úgy ítéli meg, hogy az idősek gazdaságán (az „ezüst gazdaságon") belül az új piacok feltárása hatalmas lehetőségeket rejt magában a versenyképesség és az innovációs képesség javítása, valamint a növekedés és foglalkoztatás növelése és az önkéntesség bővítése szempontjából; úgy véli, hogy a kor alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelemmel kapcsolatos jogalkotási javaslatokat ellenezve számos szakmai szervezet elment e lehetőségek mellett;

78. úgy véli, hogy az elsősorban a nőket, különösen az idősebb nőket érintő, és szakmai és társadalmi kirekesztettséghez vezető jelenség, a digitális szakadék felszámolásának egyik eszköze lenne, ha az iskolák a számítástechnika oktatására irányuló kísérleti kezdeményezéseket szerveznének;

79. úgy véli, hogy a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos megkülönböztetés elleni új, szigorú rendelkezések elfogadása a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás hatalmas lehetőségei előtt nyitja meg az utat, amennyiben eltűnnek majd azok az akadályok, amelyek bizonyos javak és szolgáltatások vonatkozásában az idős emberek előtt álltak; kéri, hogy vessenek véget a javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést kizárólag a kor alapján tiltó valamennyi általános, túlzó vagy helytelen feltételnek, amely számos idős embert sújt, akár biztosítás megkötéséről, akár nyaralás lefoglalásáról vagy gépkocsibérlésről legyen szó;

80. felhívja a tagállamokat, hogy hozzák létre a szükséges keretfeltételeket, különös tekintettel a különféle regionális feltételeket számításba vevő, innovatív és akadályoktól mentes intézkedésekre;

81. kéri az emberekhez közelebbi megoldások felkutatását, például olyan regionális, területi vagy helyi foglalkoztatási szolgálatok felállítása révén, amelyekben a politikai döntéshozók és a szociális partnerek egy asztalhoz ülnek;

82. úgy véli, hogy a tagállamoknak ahelyett, hogy csupán a saját belső munkavállalóikat védő intézkedéseket támogatják, határozott intézkedéseket kellene hozniuk a fekete- és szürkegazdaság „szabályozatlan" munkaerővel működő területeinek visszaszorítására, amelyek kedvezőtlen hatással járnak az EU munkaerőpiacára nézve; rámutat, hogy az illegális munka ellen a foglalkoztatók vagy a közvetítők számára ténylegesen visszatartó erejű intézkedésekkel vagy szankciókkal kell fellépni;

83. kéri, hogy komolyabb erőfeszítések szülessenek az illegális munka elleni küzdelem színvonalának javítására, különösen azáltal, hogy jelentősebb emberi és anyagi erőforrásokat bocsátanak az ellenőrző szervezetek (a vállalatok ellenőrző szolgálatai, munkaügyi bíróságok stb.) rendelkezésére;

Nyugdíj- és költségvetési politika

84. figyelmeztet arra, hogy a szociális biztonsági rendszerek jelentős kihívások előtt állnak, és a tagállamoknak ambiciózus strukturális reformokba kellene kezdeniük, valamint keresniük kellene az egészségügy és a nyugdíjak finanszírozásának új, fenntartható módjait;

85. úgy véli, hogy mivel a lakosság elöregedésének felgyorsulása globális problémává válik, sőt már most is világszerte gondot okoz, ami az elkövetkező években a tagállamok egészségügyi rendszereit ismételten kihívások elé állítja majd, a Bizottságnak koordinátori szerepet kell vállalnia az időseknek nyújtott egészségügyi és gondozási szolgáltatásokkal kapcsolatos megoldások kidolgozásában, valamint a helyes gyakorlatok tagállamokban történő terjesztésében;

86. határozottabb fellépést kér annak érdekében, hogy az idősek megismerjék a szociális biztonsági rendszerekkel és a nyugdíjrendszerekkel kapcsolatos jogaikat és kötelezettségeiket, valamint hogy ezek az információk egyszerű és hozzáférhető formában rendelkezésre álljanak;

87. hangsúlyozza, hogy a tisztességes életkörülményekhez való jog az emberi jogok egyike, és azok, akik egész életükben dolgoztak, nem válhatnak a válság áldozataivá;

88. hangsúlyozza, hogy foglalkozni kell a nemek közötti – az EU 27 tagállamában jelenleg 17 %-os – bérszakadékkal, tekintve, hogy az különféle következményekkel jár attól kezdve, hogy a nők jövedelme az első gyermek megszületésétől fogva alacsonyabb, odáig, hogy az idősebb nők nyugdíja alacsonyabb, és körükben a szegénység aránya magasabb;

89. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vizsgálják felül azokat a jóléti rendszereket, amelyek még mindig jelentős egyenlőtlenségeket eredményeznek a férfiak és a nők nyugdíjszintje között, és mérlegeljék olyan korrekciós tényezők bevezetését, amelyek figyelembe veszik az ideiglenes alkalmazás és az anyai feladatok miatt a járulékfizetésben előforduló kimaradásokat;

90. hangsúlyozza, hogy e szociálpolitikai téren figyelembe kell venni az EU valamennyi tagállamának gyakorlatát, mivel a tagállamok nemzeti nyugdíjrendszerei különbözőek;

91. hangsúlyozza, hogy a jövő nemzedék várható és egyre növekvő terheinek csökkentése alapvető prioritás, figyelemmel arra, hogy drámaian megnő a 80 év felettiek (aggok) aránya is;

92. megállapítja a globális recessziónak az államháztartásokra és a szélesebb értelemben vett gazdaságra gyakorolt hatását; ezenfelül úgy véli, hogy az elöregedő társadalom és az ezzel együtt járó csökkenő születési arány Európában olyan alapvető demográfiai változást jelentenek, amely megköveteli Európa jóléti és adópolitikai rendszereinek, többek között a nyugdíjrendszereknek a reformját ahhoz, hogy megfelelőképpen gondoskodni lehessen az idősebb korosztályokról, elkerülve a fiatalabb generációk adósságterheinek felhalmozódását; a Stabilitási és Növekedési Paktum megreformálására ösztönöz annak érdekében, hogy a tagállamok teljesíteni tudják nyugdíjrendszerük fenntarthatóvá tételére vonatkozó kötelezettségüket;

93. megjegyzi, hogy a társadalomban tapasztalható demográfiai változásokkal kapcsolatos számos kérdés kizárólag a tagállamok hatáskörébe tartozik, és hogy nem létezik általános közösségi hatáskör a demográfiai változások kezelésére vonatkozó európai szabályok létrehozására; felismeri, hogy minden tagállamban szükség van arra, hogy lépéseket tegyenek az államháztartás fenntarthatóságának biztosítására, és hogy minden tagállam képes legyen a demográfiai változásokat megfelelő módon kezelni;

94. megállapítja, hogy az utóbbi években a generációk közötti elszámolások többféle módszerét alkalmazták – a következő évtizedekre előre jelezve az államadósság, valamint a jövő generációira háruló költségek alakulását –, amelyek előtérbe helyezik a fenntarthatósági rés mutatóit, például az előírt elsődleges egyenleget, amely az államháztartás fenntarthatóságának biztosításához szükséges strukturális költségvetési egyenleget képviseli;

95. felhívja a Bizottságot, hogy biztosítsa a generációk közötti folyamatos elszámolást, beleértve a jövőbeni adósságterhekkel és a tagállamok államháztartása terén megfigyelhető fenntarthatósági résekkel kapcsolatos számításokat, valamint könnyen hozzáférhető és érthető formában tegye nyilvánosan elérhetővé az eredményeket;

96. megállapítja, hogy a jelenlegi adósság-előrejelzések aggasztóak és hatalmas adósságterhet jelentenek a jövő generációi számára, ezért felhívja a tagállamokat, hogy csökkentsék elsődleges strukturális költségvetési hiányukat és törekedjenek fenntartható adóssághányad elérésére;

97. ajánlja, hogy a tagállamok terjesszenek elő az általános teljesítmény, és különösen a jóléti szolgáltatások nyújtásával – többek között az egészségügyi szolgáltatásokkal és az idősebbek gondozásával – kapcsolatos teljesítmény növelésére irányuló intézkedéseket;

98. megállapítja, hogy amennyiben a várható élettartam minden egyes éve betegség helyett egészségben telne el, az államháztartás terén meglévő fenntarthatósági rés egyes számítások szerint a GDP 1,5 %-ával csökkenne, ennélfogva rendkívül fontosnak tartja az egészségügyi problémák kialakulásának megelőzését és korai szakaszban való kezelését;

99. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy sok tagállamnak nem sikerült végrehajtania nyugdíjrendszere reformját; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő olyan elemzést, amely ismerteti az összes tagállam helyzetét, előtérbe helyezve a hosszú távú kockázatokat minden egyes tagállam vonatkozásában;

100. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a tagállamok erőteljesebben befolyásolják a munkaerőpiacot a rugalmas munkaidő, a részmunkaidő és a távmunka támogatásával;

101. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy adó- és juttatási rendszereikben segítsék valamennyi családot, valamint hogy támogassák a kisgyermekes családoknak szóló szolgáltatásokat;

102. ösztönzi a tagállamokat, hogy számolják fel a nyugdíjkorhatáron túl levő időskorúak munkavállalási kedvét visszafogó valamennyi tényezőt, különösen az adók és nyugdíjak terén, valamint hatékony támogatási mechanizmusok és ösztönzők létrehozására buzdít, mivel az elöregedés hatása a foglalkoztatási aránytól és az átlagos összmunkaidőtől függ;

103. úgy véli, hogy tekintettel a népesedési tendenciákra, a szociális és egészségügyi szolgáltatások területe jelentős lehetőségeket nyújt fenntartható és megfelelő munkahelyek kialakítása számára.

Migrációs politika

104. úgy ítéli meg, hogy a sikeres beilleszkedéssel – és egyszersmind gazdasági beilleszkedéssel – járó bevándorlás hozzájárul a demográfiai változás kezeléséhez, és hogy túl sok bevándorlói háttérrel rendelkező ember nem érzi úgy, hogy ahhoz a tagállamhoz tartozna, amelyben él, részben az őket sújtó megkülönböztetés miatt;

105. alapvetően fontosnak tartja, hogy a különböző bevándorlási politikákat, a bevándorlók befogadásának feltételeit és gazdasági kilátásaikat, az illegális bevándorlás által okozott problémákat, a bevándorlókat érintő munkanélküliség arányának a jelenlegi gazdasági válság miatti növekedését, és az újonnan érkezők kulturális és szociális elszigeteltségének feloldását célzó intézkedéseket nyílt és őszinte eszmecsere során vitassák meg;

106. rámutat, hogy a könnyebb beilleszkedésre való képességük ellenére az idősek társadalmi mobilitása alacsonyabb, és természetesen az új környezethez is kevésbé tudnak alkalmazkodni;

107. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy a sikeres beilleszkedés feltétele a demokratikus hagyományokkal és az alapvető alkotmányos értékekkel való azonosulás, az egyenlő feltételekkel való részvétel és a felelősségvállalás, és ez csak akkor valósulhat meg, ha a bevándorlók alkalmazkodásra való hajlandósággal, a fogadó közösségek pedig befogadóképességgel rendelkeznek; úgy véli, hogy a nemzedékek közti szolidaritást gazdagítja a kultúrák közti szolidaritás, mely az eltérő kultúrákkal szembeni előítéletek teljes feladásán alapul;

108. úgy véli, az, hogy sikerül-e olyan légkört teremteni, amely kedvez a törvényes bevándorlók a befogadó ország lakossága általi elfogadásának, közvetlenül függ a pontos és átfogó információk biztosításától és egy idegengyűlölet-ellenes kultúra megteremtésétől;

109. abbéli meggyőződésének ad hangot, hogy az aktív időskor előfeltétele a társadalmi életben és a részvételi demokrácia döntéshozatali folyamataiban való maradéktalan részvétel;

Egészségügyi és gondozási politikák

110. figyelmeztet arra, hogy a demográfiai változás súlyos regionális egyenlőtlenségeket mutat, és a vidéki, perifériku s területekről való elvándorláshoz vezet, ezért ki kell dolgozni a szociális és egészségügyi ellátórendszerek átalakítására vonatkozó koncepciókat, forrásokat kell rendelkezésre bocsátani, és kezdeményezni kell a bevált és a korszerű, információs és kommunikációs technológiákon alapuló fejlesztések és szolgáltatások támogatására vonatkozó gyakorlatok fokozott cseréjét;

111. úgy véli, hogy az időseknek nyújtott otthoni szolgáltatásokat az autonóm és önkéntes társuláson alapuló tevékenységi formák ösztönzésével kell támogatni és megszervezni a helyi hatóságokkal kötött megállapodások alapján és a családoknak járó, kifejezetten erre a célra szolgáló utalványok bevezetése révén;

112. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy tekintettel a lakosság elkerülhetetlen elöregedésére, működjenek szorosan együtt, különösen az egészségügyi ellátórendszerek finanszírozására szolgáló tartós mechanizmusok létrehozása tekintetében, a nélkülözhetetlen ellátás biztosítása érdekében;

113. hangsúlyozza, hogy az egészségügyi ellátás területén nyilvánvaló az idősekkel szembeni megkülönböztetés; rámutat, hogy a kizárólag az életkoron alapuló diszkrimináció következtében az idősebbek kevesebb eséllyel részesülnek az összes szükséges ellátásban, mint a fiatalabbak; úgy ítéli meg, hogy ezek az egészségügyi ellátás tekintetében fennálló különbségek jelentős hatással lehetnek az idősek egészségére;

114. figyelmeztet arra is, hogy a demográfiai változás, illetve annak következményei különbözőképpen érintik az EU nyugati és keleti területeit, és egységes, a kiegyensúlyozott növekedést és fenntartható regionális fejlődést biztosító politikára van szükség;

115. kéri a tagállamokat, hogy támogassák a nettó elvándorlással sújtott régiókat az általános érdekű szolgáltatások (pl. oktatás, beleértve az iskola-előkészítést és gyermekgondozást, jóléti és egészségügyi szolgáltatások, valamint postai szolgáltatások) magas szintje, továbbá a (pl. tömegközlekedéshez, közlekedési infrastruktúrához és távközlő hálózatokhoz való) hozzáférhetőség szavatolásával, valamint biztosítsák a gazdasági részvételt és készségeket (pl. az élethosszig tartó tanulás módszereit és az új technológiák alkalmazását, az azokba történő beruházást is tartalmazó képzés révén); sürgeti, hogy az e feladatok teljesítéséhez szükséges gyakorlati keretfeltételeket a helyi igényekhez és a helyi szereplőkhöz igazítsák, illetve javítsák azok alkalmazhatóságát; különösen felhívja a figyelmet a szigetek, határterületek, hegyvidéki térségek és más legkülső régiók helyzetére;

116. felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják meg a szabályozott munkaerő-bevándorlás (harmadik országokból az EU-ba történő bevándorlás) lehetőségét;

117. hangsúlyozza, hogy az embereknek jövedelemtől, kortól, társadalmi helyzettől vagy egészségügyi kockázatoktól függetlenül hozzáférhető, színvonalas orvosi ellátásban és ápolásban kell részesülniük, valamint hogy ennek érdekében a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelemre vonatkozó új európai jogalkotási javaslatot a lehető leggyorsabban el kell fogadni, mivel az éppen az egészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozik;

118. üdvözli az EU által finanszírozott Predict-projektet („Az idősek klinikai vizsgálatokban való részvételének javítása"), amely arra a kérdésre próbál választ kapni, hogy a klinikai vizsgálatok vonatkozásában miért tartja magát oly makacsul az idős emberekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés gyakorlata; úgy véli, hogy az idősek jogosultak arra, hogy olyan gyógyszerekkel kezeljék őket, amelyeknek az adott életkorra vonatkozó hatékonyságát és egészségre való ártalmatlanságát klinikailag vizsgálták;

119. elismeri az idősek gondozása terén végzett munkát a tagállamokban, de kéri, hogy szenteljenek a korábbinál nagyobb figyelmet a nyújtott szolgáltatásokkal és nyomon követésükkel kapcsolatos minőségi kritériumok megállapításának; felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy javítsák együttműködésüket az egészségügyi szolgáltatások felügyeletének terén, melynek keretében a tagállamok a nemzeti egészségügyi szolgáltatások tekintetében előirányozhatnák a kapcsolattartó pontok olyan hálózatának létrehozását, amely lehetővé tenné – mind nemzeti, mind európai szinten – a nyújtott egészségügyi szolgáltatásokról és azok minőségéről való tájékozódást, és az e szolgáltatások minőségével kapcsolatos panaszok fórumaként szolgálna;

120. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen zöld könyvet az időseket érintő visszaélésekről és az idősek védelméről a közösségben és a gondozóintézményekben;

121. a kommunikáció nyitott módszerének segítségével az információk és a bevált gyakorlatok tagállamok közötti cseréjére szólít fel az időseknek nyújtott hosszú távú gondozással kapcsolatban, és különösen olyan intézkedések meghozatalát kéri, amelyek segítségével az idősek megvédhetők a közösségen belül és a gondozóintézményekben, és meggátolhatók a velük kapcsolatos visszaélések;

122. elismeri, hogy számos migráns nő dolgozik az idősgondozás területén, és javasolja egyrészt a tagállamok által végzett ellenőrzések fokozását az említett ágazatot érintő illegális munka korlátozása érdekében, másrészt annak lehetővé tételét, hogy az ágazat munkavállalói könnyebben hozzáférhessenek az egész életen át tartó tanulás keretében megtartott, a tárgyra vonatkozó szemináriumokhoz, ezáltal garantálva a minőségi gondozási és ápolási szolgáltatásokat;

123. kéri a tagállamokat, hogy javasoljanak megoldást az idősek hozzátartozóinak problémáira, nevezetesen, hogy e hozzátartozók dönthessenek szabadon úgy, hogy egy hozzátartozóval foglalkoznak, legyen lehetőségük a családi terhek és a fizetett munkaviszony vagy a szociális juttatásokhoz és a nyugdíjrendszerhez való hozzáférés kombinálására, hogy egy hozzátartozó gondozása ne eredményezzen még nagyobb szegénységet;

124. hangsúlyozza a fizetetlen gondozói munkát elismerő, egyéni társadalombiztosítási és nyugdíjjogosultságok fontosságát;

125. úgy ítéli meg, hogy szükség van egy uniós szintű, az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott magatartási kódex létrehozására, amely meghatározza a hosszú távú gondozás rendelkezésre bocsátására vonatkozó alapkövetelményeket és -ellátásokat;

Társadalmi szerepvállalás

126. úgy ítéli meg, hogy mindenkinek lehetőséget kell kapnia arra, hogy egy ügy mellett elkötelezze magát; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy meg kell őrizni e társadalmi szerepvállalás önkéntes jellegét;

127. hangsúlyozza, hogy a demográfiai változásokkal egyre nagyobb jelentőséget kap az aktív polgári szerepvállalás központi gondolata; e tekintetben a társadalmi kötelezettségek terheinek átvállalása szükségessé teszi a polgárok és az állam kapcsolatának újradefiniálását;

128. úgy véli, hogy az ápolási szolgáltatás megköveteli, hogy az azt nyújtó személyek magas képzettséggel és bizonyos szintű felelősséggel rendelkezzenek, aminek társadalmi és pénzügyi elismerésben is ki kell fejeződnie; továbbá úgy ítéli meg, hogy hosszú távon csak ezen az áron lehet fenntartani a szolgáltatások magas szintjét, és csak így lehet megfelelő számú, képzett és motivált ápolószemélyzetet toborozni;

*

* *

129. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A kutatási keretprogramok végrehajtása

P7_TA(2010)0401

Az Európai Parlament 2010. november 11-i állásfoglalása a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítésl (2010/2079(INI))

(2012/C 74 E/06)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a kutatási keretprogramok végrehajtásának egyszerűsítéséről szóló bizottsági közleményre (COM(2010)0187),

— tekintettel az átlagos személyzeti költségekre vonatkozó módszerekkel kapcsolatos elfogadhatósági kritériumokról szóló 2009. június 23-i bizottsági határozatra (C(2009)4705),

— tekintettel a hatodik keretprogram (2002–2006) utólagos értékeléséről a szakértői csoport által készített jelentésre (Rietschel-jelentés) és a Bizottság azt követő közleményére (COM(2009)0210),

— tekintettel a Bizottság 2010. május 26-i, „Több vagy kevesebb ellenőrzés? A megfelelő egyensúly megteremtése az ellenőrzés igazgatási költségei és a hibakockázat között” című közleményére (COM(2010)0261),

— tekintettel az európai kutatásnak és kutatás alapú innovációnak a 2010 utáni lisszaboni stratégia keretében megvalósítandó jövőbeli prioritásairól szóló iránymutatásról szóló, 2009. december 3-án elfogadott tanácsi következtetésekre és a Versenyképességi Tanács európai kutatást és innovációt támogató egyszerűsített és hatékonyabb programokról szóló, 2010. május 26-án elfogadott következtetéseire,